

ויאמרו לו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זהו משה האוש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו:
(שמות לב כב)

כשהאדם נשמע לרגשותיו וAINO מכובנים, אף אם יהיה במודע במידת מה צד רגש נכון, מאחר שהנימוח לרגשותיו לשולט בו יפעלו בו אף רגשותיו הנמכרים ביותר, ובסוף ישיאבד את דרכו לגמריו.

אומנם כן, דבר כזה לא מגיע לאדם שמחפש בתמיינות את חיזוק האמונה, ולהביא את עצמו אל המטרה הנעלית של תכלית האדם בעולם. על כורחנו נמצאו למדים מוזה שכבר בתחילת, עוד בבחפשם את הקשר להקב"ה, בוחן תוכו של הרגש לבקש את עובdot ה', נכלל גם רצון של 'לצחק', היינו רגש מסוים שאינו חיפוש אמת, אלא רצון לספק ולהנות את צד הרע' שהתבטא ברצון למאורעות 'גדולים ומרשים' ברוחניות. לטעות זו הגיעו מושום שהלכו באופן חפשי אחרי דרישות הרגשות השונות שהתעוררו אצלם מהעדרו של משה רבינו, ומשניתן דרור לרגש, אף שכוביכול המדובר בענייני עבודת ה', בסופו של דבר זה מביא ל'לצחק' ח"ז.

La question est : Comment reprocher à quelqu'un de mal agir alors que toute sa motivation est de se rapprocher de dieu ?
Et puis, comment avec une telle motivation intérieure peut-on arriver à une catastrophe aussi grande ?(ou les juifs ont fini par renier dieu et servir une idolatrie, le veau d'or)

1) Rav Blokh développe que si le ressenti de se rapprocher de dieu nous dicte aussi comment agir alors c'est la cata ! Il finira par « perdre complètement son chemin »

Lorsqu'une personne ne cadre pas son envie de rapprochement de dieu avec la structure des Hakhaim, des grands de la torah, de la halakha et de la pensée qui véhicule la torah alors son ressenti l'amènera à de grosses erreurs.

2) Il explique : Si seul le sentiment dicte ma façon de me rapprocher d'Hachem c'est que cela m'intéresse. En quoi ? Profondément cela permet à d'autres sentiments, cette fois moins nobles que les premiers, de s'exprimer. Peut-être cherche-t-il aussi à s'amuser ! Cela l'amène donc à perdre complètement ce qu'il pensait bien faire au départ...

—> Le sentiment doit être moteur pour faire mais JAMAIS nous dicter comment faire !